Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1906. Wydano i rozesłano dnia 30. stycznia 1906. Część III.

Nr. 14.

Instrukcya

dla autoryzowanych przez władzę górniczą inżynierów górniczych

w okręgu c. k. Starostwa górniczego w Krakowie

z dnia 20. grudnia 1905, L. 4184.

W miejsce obecnie obowiązującej instrukcyi dla autoryzowanych przez władzę górniczą inżynierów górniczych z dnia 1. stycznia 1890, L. 2104 z r. 1889, ogłoszonej w Dzienniku ustaw krajowych pod Nr. 3 z r. 1890, wchodzą w życie z dniem 1. stycznia 1906 następujące postanowienia:

Biuro i godziny biurowe.

§ 1. Inżynier górniczy ma zamieszkać w obranej siedzibie, ma on podać władzy górniczej swój dokładny adres, jako też powiadomić ją o każdej zmianie swego mieszkania, zaś u wejścia do tegoż, względnie przy wejściu do jego osobnego biura, uwidocznić godziny, w których można go tam zastać, jak też nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, którą upoważnił za siebie do odbioru wszystkich pism podczas jego nieobecności.

Urlopy.

§ 2. Bez poprzedniego doniesienia władzy górniczej nie może on bez przerwy opuszczać swojej siedziby na dłużej, jak na przeciąg ośmiu dni.

Miałaby jego nieobecność trwać nie dłużej. jak przypuszczalnie cztery tygodnie, to wystarcza donieść o tem do c. k. Urzędu górniczego okręgowego. Gdyby jednakże nieobecność inżyniera górniczego w miejscu jego siedziby miała bez przerwy trwać dłużej niż cztery tygodnie, to ma on, w takim wypadku, na to uzyskać z c. k. Starostwa górniczego w drodze c. k. Urzędu górniczego okręgowego formalny urlop.

Prowadzenie czynności.

§ 3. Dla wszystkich aktów, które wykona inżynier górniczy jako organ pomocniczy władz górniczych i na które wydaje pisemne załatwienie, ma on prowadzić chronologiczny spis (dziennik czynności) i posługiwać się własną pieczęcią zawodową na sporządzonych przez siebie pisemnych załatwieniach tych aktów.

§ 4. Dziennik czynności należy prowadzić według dołączonego formularza.

§ 5. Do dziennika czynności należy zaciągać, numerując w chronologicznym porządku, nietylko akta samego inżyniera górniczego, oznaczone w § 3, jako też wszystkie przezeń w jego zawodzie sporządzone referaty, które nie stanowią bezpośredniego załatwienia już zaprotokołowanego aktu, ale także i wszystkie do tychże odnoszące się obce korespondencye.

Natomiast wolno inżynierowi górniczemu używać tego samego dziennika czynności do wciągania tam wszystkich innych technicznych spraw, dotyczących górnictwa, które mu bezpośrednio zostały poruczone przez przedsiębiorców górniczych w myśl § 3 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 23. maja 1872, Dz. ust. p. Nr. 70, oraz korespondencyi, pozostającej z tem w związku.

§ 6. Liczby dziennika czynności zaczynają się od jeden z rozpoczęciem urzędowej działalności inżyniera górniczego, a następnie od każdego 1. stycznia i biegną bez przerwy do końca grudnia z unikaniem ułamków, przeskoczeń lub powtarzania tej samej liczby.

Z końcem każdego roku należy zamknąć dziennik czynności i na żądanie c. k. Starostwa górniczego przedłożyć go do przejrzenia.

§ 7. Poszczególne akta czynności, które po myśli § 5 należą do dziennika czynności, należy zaopatrzyć datą ich odbioru i liczbą, pod którą wciągnięto je do tego dziennika, a po załatwieniu należy je wraz z referatami lub odbitkami załatwienia, po uporządkowaniu we fascykuły wedle porządku chronologicznego lub według ich łączności przedmiotowej, przechować w osobnej, na ten cel założonej registraturze.

Również należy sporządzić dla każdego pomiaru czystopis wszystkich pomiarowych zapisów i obliczeń wraz z potrzebnymi pomocniczymi rysunkami, podając w nagłówku miejsce, czas i cel pomiaru, jako też oznaczenie użytego instrumentu, a po zeszyciu, złożyć go do registratury i równocześnie zanotować w osobnym dla tych aktów prowadzić się mającym spisie.

W wypadku zgaśnięcia upoważnienia lub w razie zgonu inżyniera górniczego, ma tenże, względnie jego prawni następcy, nadesłać do c. k. Starostwa górniczego i tamże deponować pieczęć zawodową oraz wszystkie akta, protokoły, mapy, notaty pomiarowe i t. p., które dotyczą czynności urzędowych, wykonanych z polecenia władzy górniczej (§§ 1 i 2 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 23. maja 1872, Dz. u. p. Nr. 70).

Pieczęć zawodowa.

§ 8. Pieczęć zawodowa ma zawierać:

a) imię i nazwisko inżyniera górniczego,

b) jego tytuł „zaprzysiężony inżynier górniczy“,

c) jego siedzibę i

d) znaki górnicze: perlik i żelazo (⚒).

Taryfa należytości.

§ 9. Za pomiary, podjęte z polecenia władzy górniczej, jak też za czynności w charakterze rzeczoznawcy dla tejże, czy to na żądanie stron, czy też na wezwanie z urzędu, należą się inżynierowi górniczemu za niego i za jego pomocniczych pracowników (pomocnicy i robotnicy), ale za tych tylko w tym wypadku, gdy ich użycie jest konieczne i gdy właściciel zakładu lub jego reprezentant sam ich nie dostarczył:

a) należytości podróżowe,

b) zapłata (honoraryum),

c) wynagrodzenie za osobne wydatki.

Należytości podróżowe.

§ 10. Należytości podróżowe inżyniera górniczego i jego pomocników, pod którymi rozumieć należy techników górniczych, przyjętych na praktykę przez inżyniera górniczego, należy liczyć według postanowień, zawartych w rozporządzeniu c. k. Ministerstwa rolnictwa i skarbu z 23. kwietnia 1874,

Dz. u. p. Nr. 47, o należytościach podróżowych dla urzędników VIII klasy rangi przy władzach górniczych.

Koszta za jazdę do lub z dworców kolei i stacyi parowców, milowe i pocztowe można liczyć bez względu na to, czy inżynier górniczy tę podróż sam dla siebie lub razem z innymi rządowymi organami przedzięwziął, a względnie mógł ją przedsięwziąć.

§ 11. Za dostarczonych przez inżyniera górniczego robotników można liczyć koszta podróży tylko przy użyciu kolei żelaznej lub parowców i to na kolejach żelaznych III., a na statkach parowych II. klasą.

Zapłata (honoraryum).

§ 12. Inżynierowi górniczemu należy się za dzień tytułem zapłaty (włącznie ze strawnem):

1. za pracę w jego kancelaryi 25 K;
2. za pracę poza domem (poza kancelaryą):
   a) na powierzchni 35 K;
   b) w kopalni 45 K.

Honoraryum pod 2 podnosi się:

α) o 5 K w razie pozostania przez noc,

β) o 5 K za wszystkie prace w otwartem polu podczas słoty lub śnieżycy, przy temperaturze poniżej 0° lub w wysokich górach,

γ) o 10 K przy zajęciu w mokrych lub gorących (30° C) kopalniach,

δ) o 10 K przy zajęciu w kopalniach, których chodniki nie są wyższe jak 1·5 *m*,

ε) o 10 K za wszelką pracę w kopalniach lub na powierzchni, którą musiano przedsiębrać w nocy lub w niedziele i dnie świąteczne.

3. Za dnie podróży, których inżynier górniczy użył wyłącznie na podróż, należą się mu tytułem wynagrodzenia za stratę czasu 4 K za każdą godzinę podróży.

Należytości, ustanowione powyżej pod liczbami 1, 2 a) i b), dalej pod β do ε tego paragrafu, można w wypadkach, które wymagały nadzwyczajnej pracy, aż do podwójnej wysokości podwyższyć, a przeciwnie można je wyjątkowo (n. p. przy dłużej trwającem zajęciu, w bardzo prostych wypadkach i t. d.) do $^3/_5$ normalnej wysokości obniżyć.

§ 13. Inżynierowi górniczemu należy się dziennie za każdego pomocnika 10 K honoraryum (w które i strawne jest już wliczone), a za każdego robotnika 5 K. W wypadkach oznaczonych w § 12 α do ε zwiększają się te kwoty dla pomocnika o $^2/_5$ a dla robotnika o $^1/_5$.

§ 14. Gdyby się zeszło kilka warunków podwyższenia dziennej zapłaty, wyszczególnionych w § 12 α do ε, w takim razie można każdy z nich uwzględnić przez wliczenie odpowiedniej kwoty w to wyższe honoraryum (§§ 12 i 13). Przy tem nie stanowi żadnej dalszej różnicy, czy dzienną pracę musiano wykonać całkowicie albo też tylko częściowo w warunkach, uzasadniających podwyższenie zapłaty. Natomiast ustanawia się to ograniczenie, że kwotę oznaczoną w ustępach β, γ i ε, raz tylko wolno wstawić w rachunek, bez względu na to, czy zachodzi tylko jeden lub też kilka pod jedną literą zestawionych momentów, uzasadniających podwyższenie.

Wynagrodzenie za osobne wydatki.

§ 15. Inżynier górniczy ma prawo do osobnego wynagrodzenia:

1) za użycie dostarczonych instrumentów, a to za każdy dzień pracy:
   przy robotach na powierzchni 1 K,
   „ „ w kopalni 2 K;
2) za opłaty pocztowe, telefoniczne, telegraficzne i stemplowe, jako też za opłatę posłańców;
3) za inne wydatki w gotówce na materyały rysunkowe, papier i t. d.

Czas trwania pracy.

§ 16. Czas pracy oznacza się na 6 godzin dziennie, tak dla robót w kopalni, jak i na powierzchni.

Jeżeli praca trwała krócej, to przy zatrudnieniu poza domem, liczy się cały dzień, zaś przy robotach w domu, tyle tylko czasu, ile rzeczywiście użyto.

Jeżeli praca jednego i tego samego dnia trwała dłużej niż 6 godzin, natenczas można do zapłaty, przypadającej po myśli §§ 12 do 14 za normalny sześciogodzinny czas pracy, doliczyć, w razie dostarczenia dowodu, kwotę należącą się za ten dłuższy czas.

Skrócenie czasu dziennej pracy lub zupełne jej przerwanie przed ukończeniem sprawy, należy osobno usprawiedliwić

Czasu podróży w dniach, za które inżynierowi górniczemu przysługuje prawo do zapłaty podług punktu 2 § 12, nie uważa się za czas pracy.

Rozdział należytości taryfowych.

§ 17. Jeżeli inżynier górniczy podczas jednej i tej samej podróży przedsięwziął czynności w interesie różnych właścicieli kopalń, to wspólne należytości rozdzielić należy w odpowiednim stosunku.

Zaliczka na koszta podróży.

§ 18. Na koszta poruczonych mu czynności pozadomowych (pozakancelaryjnych) ma inżynier górniczy prawo żądać odpowiedniej zaliczki od dotyczących właścicieli kopalń, w drodze władzy górniczej.

Wykaz należytości.

§ 19. Wykaz, który ma przedłożyć inżynier górniczy dla każdej sprawy, musi w nagłówku podawać przedmiot tej sprawy i odnośne polecenie władzy górniczej, a w tekscie dokładny chronologiczny spis podróży i czynności codziennie wykonanych, przypadające za to należytości, okoliczności uzasadniające prawo do podwyższenia honoraryum (§§ 12 do 14) i wyszczególnienie wszystkich wydatków. które się ma inżynierowi osobno wynagrodzić (§ 15). Te dane należy w wykazie w ten sposób wyszczególnić, ażeby można było sprawdzić bez trudności, czy są słuszne i czy są należycie rozdzielone.

Utrata należytości taryfowych.

§ 20. Jeżeli praca, wykonana przez inżyniera górniczego, okaże się tak niezupełną lub niedokładną, że się musi zarządzić ponowne jej wykonanie, wówczas traci inżynier górniczy wszelkie prawo do oznaczonych wyżej należytości taryfowych i ma zwrócić także otrzymaną ewentualnie zaliczkę na należytości.

Jeżeli się jednak wadliwości dadzą usunąć, natenczas obowiązanym będzie inżynier górniczy potrzebne dodatkowe czynności wykonać całkiem na własny koszt.

Grzywny.

§ 21. Grzywny, nałożone na inżynierów górniczych po myśli § 19 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 23. maja 1872, Dz. u. p. Nr. 70, wpływają do kas brackich, które oznaczy c. k. Starostwo górnicze od wypadku do wypadku.

C. k. Starostwo górnicze

Kraków, dnia 20. grudnia 1905.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Wzór dziennika czynności.

Liczba bież.	Dzień i miesiąc nadejścia	Od kogo akt nadszedł oraz data i liczba tegoż	Treść aktu	Treść załatwienia i komu je wydano	Liczba następna i poprzednia	Data		Znak registratury
						załatwienia	ekspedycyi lub doręczenia	